

REDUCTIO AD HITLERUM

Han passat de la pluja de milions a la pluja de querelles”, va dir ahir el conseller de la Presidència, Jordi Turull, i certament els fets avalen la seva afirmació: els milions promesos per Rajoy, en un fugaç viatge a les províncies díscles, no van arribar mai, ni tan sols els que ens deuen des de la prehistòria, però les querelles mullen amb pluja àcida els carrers de Catalunya.

Descartada la política i els mètodes de la civilització moderna (aquells que uneixen legalitats amb voluntats i que no reduïrien mai un conflicte territorial de gran envergadura a un simple reguitzell de mesures repressives), al Govern central només li queda l'únic que sap fer: amenaçar, prohibir i reprimir amb abús, ad delirium, del judicial. Acordat el consens amb els partits espanyols, sempre més espanyols que partits, l'Executiu té la via lliure per sobreinterpretar les lleis al seu gust (deixant la Constitució, molt més liberal, en els ossos), i utilitzar la judicatura per perseguir, sentenciar, inhabilitar i, si es pot, arruïnar els líders polítics catalans que han gosat una cosa tan greu com és permetre que els seus ciutadans votin lliurement. Jordi Turull, novament, és qui ha dit que estem en un “estat de setge encobert”, i l'expressió és desgraciadament molt precisa. Tan sols cal veure com va començar el dia d'ahir: amb la Guàrdia Civil registrant unes treballadores de la neteja que sortien d'una “sospitosa” impremta de Constantí, on podrien estar perpetrant-se “sediciosos” paperetes per votar. Sembla un acudit del tardofranquisme –recordo un d'un avís de la CIA sobre un terratrèmol i el Govern responent “moviment sísmic desarticulat...”–, però és l'Espanya del segle XXI. I més enllà de l'espantós soroll mediàtic, que ha imposat el pensament únic com a manera eficaç de matar el pensament, més enllà de les amenaces i més enllà de l'enrenou de jutges i querelles, més enllà de tot, a ningú li grinyola que això ho estigui perpetrant una “democràcia” contra la majoria d'un poble que vol exercir justament la democràcia? A ningú?

Pel camí, els portaveus han tret a passejar el llibre gruixut dels monstres, i pràcticament no queda res que no ens hagin dit: cop a la democràcia, sedició, cop d'Estat, totalitarisme, feixisme parlamentari, intent d'involució... Fins i tot n'hi ha que han comparat Forcadell amb Tejero: és a dir, és el mateix ser una presidenta democràtica que intenta complir els acords parlamentaris, que un tipus que va entrar pistola en mà en un Parlament. Igualet. Després de tantes barbaritats, què faran per trobar res pitjor amb què atacar-nos? És la famosa reductio ad Hitlerum, que després de comparar algú amb Hitler, en una conversa, ja no queda res per dir. Sens dubte, sobre el conflicte català, han practicat tanta desmesura, que han esgotat el diccionari.

Per això utilitzen el soroll de les querelles, perquè són incapaços de trobar les paraules.